

„кото по-много българитѣ, тласкани отъ течението  
 „на напрѣдка, което течение дѣйствува тъй силно  
 „върху свърѣменитѣ общества, захващаха да се съ-  
 „буждатъ, толкозъ повече тиранията, отъ безпокой-  
 „ство за това пробуждане, измислюваше всѣкакви  
 „срѣдства, за да ги държи въ робското имъ със-  
 „тояние. Ако и приета чрѣзъ тържествени договори  
 „въ концерта на европейскитѣ сили, Турция не  
 „измѣни система; напротивъ, идеята че христиан-  
 „скитѣ сили бѣха се задължили да пазятъ неза-  
 „висимостта и териториалната цѣлостъ на отоман-  
 „ската империя правѣше Турция по-смѣла въ дѣй-  
 „ствията ѝ спрѣмо подчиненитѣ ѝ и притѣснявани  
 „отъ нея народи.

„Мнимитѣ турски реформи, поне що се касае  
 „до българския народъ, не сж били никога нищо  
 „друго, а просто, отъ страна на Високата Порта,  
 „присмивка и подигравка съ ония, които сж ги  
 „били или посвѣтвали, или и извикали. Ругаещи  
 „се съ всѣко ново реформаторско разпореждане,  
 „което тѣ цѣнятъ съвършено по своему, тур-  
 „скитѣ власти въ България знаятъ да почитатъ  
 „само Шереята, който тълкуватъ сжщо по своему,  
 „но всѣкога въ щета на българитѣ. Сжщитѣ тия  
 „власти, при слуха и за найнезначителната ре-  
 „форма, знаятъ още да се разпоредятъ по начинъ  
 „да възбудятъ изкусно турския фанатизъмъ, за  
 „да осуетятъ прѣдварително очаквания може би  
 „спасителенъ плодъ отъ обѣщаванитѣ реформи.